ISSN 0378-7087

Publicatieblad

L 13

45e jaargang

van de Europese Gemeenschappen

16 januari 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 66/2002 van de Commissie van 15 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

Verordening (EG) nr. 67/2002 van de Commissie van 15 januari 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 3

Verordening (EG) nr. 68/2002 van de Commissie van 15 januari 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in een derde land 6

Verordening (EG) nr. 69/2002 van de Commissie van 15 januari 2002 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië 7

⋆ **Richtlijn 2001/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2001 tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen** ([1]) 9

⋆ **Richtlijn 2001/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2001 betreffende door de lidstaten uit te voeren statistische enquêtes voor de vaststelling van het productiepotentieel van bepaalde soorten fruitbomen** 21

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

2002/29/EG:

⋆ **Beschikking van de Commissie van 8 januari 2002 tot vaststelling van de financiële bijstand van de Gemeenschap voor de opslag in Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk van voor de aanmaak van mond- en klauwzeervaccin bestemde antigenen** *(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 4736)* 25

([1]) Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

2002/30/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 8 januari 2002 tot goedkeuring van het technisch actieplan 2002 voor de verbetering van de landbouwstatistiek** *(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 4973)* 28

2002/31/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 14 januari 2002 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje en houdende wijziging van Beschikking 2001/925/EG** [1] *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 74)* 31

2002/32/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 14 januari 2002 inzake het merken en het gebruik van varkensvlees overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad met betrekking tot Spanje** [1] *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 75)* 32

2002/33/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 14 januari 2002 inzake het gebruik van twee slachthuizen door Spanje overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad** [1] *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 76)* 35

Rectificaties

* **Rectificatie van Besluit nr. 1/2000 van de Gemengde Commissie EG-EVA „Gemeenschappelijk douanevervoer" van 20 december 2000 tot wijziging van de Overeenkomst van 20 mei 1987 betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer (PB L 9 van 12.1.2001)** 36

[1] Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 66/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 2002

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 [2], en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.
[2] PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	68,3
	204	112,8
	212	110,5
	624	74,0
	999	91,4
0707 00 05	052	74,2
	220	249,0
	628	242,2
	999	188,5
0709 90 70	052	187,9
	204	316,8
	220	212,2
	999	239,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,3
	204	55,2
	212	42,4
	220	53,4
	508	23,3
	999	44,7
0805 20 10	052	58,3
	204	99,7
	999	79,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,4
	204	85,3
	464	72,0
	624	77,0
	999	75,2
0805 50 10	052	46,8
	600	49,1
	999	48,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6
	400	112,8
	404	105,3
	720	110,5
	728	105,7
	999	95,2
0808 20 50	400	99,0
	512	62,9
	720	88,1
	999	83,3

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999" staat voor „andere oorsprong".

VERORDENING (EG) Nr. 67/2002 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 [2],

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2104/2001 [4], en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

(2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

(3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.

(4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.

(5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.

(6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

[1] PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.
[2] PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.
[3] PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.
[4] PB L 283 van 27.10.2001, blz. 8.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht (2) (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit (1)	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden (3)	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,00
1002 00 00	Rogge	0,00
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	0,00
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden (4)	0,00
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	35,35
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed (5)	35,35
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	0,00

(1) Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

(2) Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

(3) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

(4) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 8 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

(5) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 31 december tot en met 14 januari 2002)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	125,61	119,08	124,18	92,73	220,65 (**)	210,65 (**)	147,94 (***)
Golf-premie (EUR/t)	41,00	25,21	19,03	13,46	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	41,00	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount") van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).
(**) Fob Gulf.
(***) Fob USA.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 19,81 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 30,51 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 68/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in januari 2002 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in een derde land

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie van 26 juni 1995 houdende bijzondere bepalingen voor de invoer- en uitvoercertificaten in de sector rundvlees, en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/80 ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2492/2001 ([2]), en met name op artikel 12, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1445/95 zijn voorschriften vastgesteld ten aanzien van de aanvragen om uitvoercertificaten voor de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2973/79 van de Commissie ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3434/87 ([4]), bedoelde producten.

(2) Bij Verordening (EEG) nr. 2973/79 zijn de hoeveelheden vlees vastgesteld die voor het eerste kwartaal van 2002 in het kader van genoemd stelsel kunnen worden geëxporteerd. Er zijn geen uitvoercertificaten voor rundvlees aangevraagd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Geen enkele aanvraag om uitvoercertificaten voor het in Verordening (EEG) nr. 2973/79 bedoelde rundvlees werd ingediend voor het eerste kwartaal van 2002.

Artikel 2

In de eerste tien dagen van het tweede kwartaal van 2002 kunnen voor vlees als bedoeld in artikel 1, overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1445/95 certificaataanvragen worden ingediend voor de hoeveelheid van 2 500 t.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 143 van 27.6.1995, blz. 35.
([2]) PB L 337 van 20.12.2001, blz. 18.
([3]) PB L 336 van 29.12.1979, blz. 44.
([4]) PB L 327 van 18.11.1987, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 69/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 2002

betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 715/90 [1], en met name op artikel 30,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1918/98 van de Commissie van 9 september 1998 houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen in de sector rundvlees voor Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 589/96 [2], en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1918/98 kunnen voor producten van de sector rundvlees invoercertificaten worden afgegeven. De invoer mag evenwel de voor ieder van de betrokken uitvoerende derde landen vastgestelde hoeveelheid niet overschrijden.

(2) Voor producten van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië overstijgen de hoeveelheden, uitgedrukt in vlees zonder been, waarvoor van 1 tot en met 10 januari 2002 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1918/98 certificaten zijn aangevraagd, niet de voor deze landen beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg kunnen voor de aangevraagde hoeveelheden invoercertificaten worden afgegeven.

(3) De hoeveelheden, waarvoor met ingang van 1 februari 2002 certificaten kunnen worden aangevraagd binnen de totale hoeveelheid van 52 100 ton, dienen te worden vastgesteld.

(4) Er dient op te worden gewezen dat deze verordening Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairrechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1452/2001 [4], onverlet laat,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hieronder vermelde lidstaten geven op 21 januari 2002 voor de onderstaande hoeveelheden producten van de sector rundvlees, uitgedrukt in vlees zonder been, van oorsprong uit sommige staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, invoercertificaten af voor de daarbij vermelde landen van oorsprong:

Duitsland;

— 300 ton van oorsprong uit Botswana,

— 200 ton van oorsprong uit Namibië.

Verenigd Koninkrijk:

— 1200 ton van oorsprong uit Botswana,

— 600 ton van oorsprong uit Namibië,

— 30 ton van oorsprong uit Swaziland.

Artikel 2

Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1918/98 in de eerste tien dagen van de maand februari 2002 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	17 416 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	3 333 ton,
Zimbabwe:	9 100 ton,
Namibië:	12 200 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 januari 2002.

[1] PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12.
[2] PB L 250 van 10.9.1998, blz. 16.
[3] PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.
[4] PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

RICHTLIJN 2001/96/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 4 december 2001

tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [2],

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag [3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Wegens het grote aantal scheepvaartongelukken waarbij bulkschepen betrokken zijn en mensenlevens verloren gaan, dienen in het kader van het gemeenschappelijke vervoersbeleid verdere maatregelen te worden getroffen.

(2) Uit onderzoek naar de oorzaken van ongelukken met bulkschepen blijkt dat het laden en lossen van vaste bulklading, indien dit niet op de juiste wijze geschiedt, tot het teloorgaan van bulkschepen kan bijdragen doordat de structuur van het schip overbelast wordt of doordat delen van de constructie in de laadruimen mechanisch worden beschadigd. De veiligheid van bulkschepen kan worden verbeterd door maatregelen te treffen die erop gericht zijn het risico van beschadigingen en verzwakkingen van de structuur als gevolg van verkeerde laad- en losverrichtingen te voorkomen.

(3) Op internationaal niveau heeft de Internationale Maritieme Organisatie, hierna „de IMO" genoemd, wat de veiligheid van bulkschepen betreft, in een aantal resoluties van haar Algemene Vergadering aanbevelingen gedaan die betrekking hebben op de afhandeling van schepen in havens in het algemeen en op laad- en losverrichtingen in het bijzonder.

(4) De IMO heeft in resolutie A.862(20) van haar Algemene Vergadering een Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkschepen aangenomen, hierna „de BLU-code" genoemd, en bij de aangesloten regeringen erop aangedrongen om aan deze gedragscode zo spoedig mogelijk uitvoering te geven en om de IMO in kennis te stellen van alle gevallen waarin de BLU-code niet wordt nageleefd. Voorts heeft de IMO in deze resolutie bij de aangesloten regeringen op het grondgebied waarvan terminals voor laden en lossen van vaste bulklading zijn gevestigd, erop aangedrongen wetgeving in te voeren die ertoe strekt een aantal essentiële beginselen te doen naleven die voor de toepassing van de BLU-code nodig zijn.

(5) Gezien het mondiale karakter van de drogeladingvaart hebben de effecten van laad- en losverrichtingen op de veiligheid van bulkschepen grensoverschrijdende implicaties. Maatregelen om te voorkomen dat bulkschepen als gevolg van verkeerde laad- en lospraktijken vergaan, kunnen derhalve het best op communautair niveau worden genomen, door geharmoniseerde voorschriften en procedures vast te stellen ter uitvoering van de IMO-aanbevelingen in resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering en van de BLU-code.

(6) Gezien het in artikel 5 van het Verdrag vervatte subsidiariteitsbeginsel is een richtlijn het aangewezen rechtsinstrument, aangezien deze een kader biedt voor uniforme en verplichte toepassing door de lidstaten van de voorschriften en procedures voor het veilig laden en lossen van bulkschepen, terwijl elke lidstaat het recht heeft om uit te maken welke uitvoeringsinstrumenten het beste bij zijn nationale systeem passen. De onderhavige richtlijn gaat overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel niet verder dan hetgeen voor de verwezenlijking van die doelstelling nodig is.

(7) De veiligheid van bulkschepen en van de bemanningen ervan kan worden verbeterd door bij drogeladingterminals de risico's van verkeerd laden en lossen te verminderen. Dit kan worden bereikt door de vaststelling van geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen schepen en terminals en van geschiktheidsvoorschriften voor schepen en terminals.

(8) Om de veiligheid van bulkschepen te verbeteren en concurrentieverstoring te voorkomen, dienen de geharmoniseerde procedures en geschiktheidscriteria te gelden voor alle bulkschepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, alsmede voor alle terminals in de Gemeenschap die, onder normale omstandigheden, voor laden of lossen van vaste bulklading door bulkschepen worden aangelopen.

---

[1] PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 240, en PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 273.

[2] PB C 14 van 16.1.2001, blz. 37.

[3] Advies van het Europees Parlement van 13 februari 2001 (PB C 276 van 1.10.2001, blz. 38), gemeenschappelijk standpunt van 27 juni 2001 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van het Europees Parlement van 25 oktober 2001 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(9) Bulkschepen die voor laden of lossen van vaste bulklading terminals aandoen, dienen daarvoor geschikt te zijn. Op hun beurt dienen terminals ook geschikt te zijn om bulkschepen die deze terminals aandoen, te ontvangen en om die schepen te laden of te lossen. Daartoe zijn in de BLU-code geschiktheidscriteria vastgesteld.

(10) Voor een betere samenwerking en communicatie met de kapitein van het schip betreffende aangelegenheden in verband met laden en lossen van vaste bulklading dienen de terminals een terminalvertegenwoordiger aan te stellen die verantwoordelijk is voor dergelijke verrichtingen in de terminal, en de kapiteins handleidingen met informatie over de terminal- en havenvoorschriften ter beschikking te stellen; daartoe zijn in de BLU-code bepalingen opgenomen.

(11) Het ontwikkelen, toepassen en onderhouden van een kwaliteitsbewakingssysteem door de terminals zou waarborgen dat de procedures voor samenwerking en communicatie en de eigenlijke laad- en losverrichtingen door de terminal worden gepland en uitgevoerd aan de hand van een geharmoniseerd kader dat internationaal erkend is, en aan een audit kan worden onderworpen. Met het oog op deze internationale erkenning dient het kwaliteitszorgsysteem te voldoen aan de door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) vastgestelde normen van de ISO 9000-reeks. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat nieuwe terminals voor een beperkte duur kunnen beschikken over een tijdelijke exploitatievergunning, zodat zij voldoende tijd hebben om de betreffende certificatie te voltooien.

(12) Om ervoor te zorgen dat de laad- en losverrichtingen zorgvuldig worden voorbereid, overeengekomen en uitgevoerd teneinde te voorkomen dat zij de veiligheid van schip of bemanning in gevaar kunnen brengen, dienen de verantwoordelijkheden van de kapitein en die van de terminalvertegenwoordiger te worden vastgesteld. Daartoe zijn bepalingen te vinden in het SOLAS-verdrag van 1974, in resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering van de IMO en in de BLU-code. Met hetzelfde oogmerk kunnen procedures voor het voorbereiden, overeenkomen en uitvoeren van laad- en losverrichtingen op de bepalingen van deze internationale instrumenten worden gebaseerd.

(13) Omdat het in het algemeen belang van de Gemeenschap is substandaardschepen uit de havens van de Gemeenschap te weren, dient de terminalvertegenwoordiger elke zichtbare tekortkoming aan boord van een bulkschip waardoor de veiligheid van de laad- of losverrichtingen in gevaar kan worden gebracht, te melden.

(14) Het is nodig dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten laad- of losverrichtingen verhinderen of stopzetten wanneer zij duidelijke aanwijzingen hebben dat de veiligheid van het schip of van de bemanning ervan door deze activiteiten in gevaar wordt gebracht. Ook dienen deze autoriteiten met het oog op de veiligheid op te treden ingeval de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van deze procedures van mening verschillen. Het optreden van de bevoegde autoriteiten met het oog op de veiligheid dient onafhankelijk te zijn van commerciële belangen in verband met terminals.

(15) Het is noodzakelijk procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat schade die tijdens laad- of losverrichtingen aan schepen wordt toegebracht, wordt gemeld aan de passende instanties, zoals de relevante classificatiebureaus, en zo nodig wordt hersteld. Wanneer deze schade de veiligheid of de zeewaardigheid van het schip zou kunnen aantasten, dient het besluit over de noodzaak en de urgentie van herstellingen te worden genomen door de havenstaatcontrole-instanties in overleg met de administratie van de vlaggenstaat. Gezien de technische deskundigheid die zo'n besluit vergt, dienen deze instanties een beroep te kunnen doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en om hen over de noodzaak van herstellingen te adviseren.

(16) De handhaving van deze richtlijn dient te worden verbeterd door doelmatige monitoring- en verificatieprocedures in de lidstaten: verslaglegging over de resultaten van deze verificaties zal waardevolle informatie over de doeltreffendheid van de in deze richtlijn vervatte geharmoniseerde voorschriften en procedures opleveren.

(17) De IMO heeft in resolutie A.797(19) van haar Algemene Vergadering van 23 november 1995 inzake de veiligheid van vaste bulklading vervoerende schepen de havenstaatautoriteiten verzocht te bevestigen dat de laad- en losterminals voor bulklading aan de IMO-codes en -aanbevelingen inzake samenwerking tussen schepen en de wal voldoen. De kennisgeving van de vaststelling van deze richtlijn aan de IMO vormt een passend antwoord op dit verzoek en een duidelijk signaal aan de internationale zeevaartsector dat de Gemeenschap eraan hecht de op internationaal niveau ondernomen inspanningen ter vergroting van de veiligheid bij laden en lossen van bulkschepen te steunen.

(18) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1].

(19) Het dient mogelijk te zijn sommige bepalingen van deze richtlijn overeenkomstig die procedure te wijzigen teneinde deze aan te passen aan internationale en communautaire instrumenten die na de inwerkingtreding van deze richtlijn worden aangenomen of gewijzigd of in werking treden, en met het oog op de toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, zonder de werkingssfeer van de richtlijn te verruimen.

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(20) Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk [1] en de toepasselijke bijzondere richtlijnen zijn van toepassing op het werk in verband met laden en lossen van bulkschepen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van de richtlijn is de veiligheid van bulkschepen die voor laden of lossen van vaste bulklading terminals in de lidstaten aandoen, te vergroten door de risico's van buitensporige spanning en beschadiging van de structuur van het schip tijdens het laden of lossen te beperken door vaststelling van:

1. geharmoniseerde geschiktheidsvereisten voor deze schepen en terminals, en
2. geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen deze schepen en terminals.

Artikel 2

Werkingssfeer

Deze richtlijn is van toepassing op:

1. alle bulkschepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die een terminal aandoen voor het laden of lossen van vaste bulklading, en
2. alle terminals in de lidstaten van de Gemeenschap die worden aangedaan door bulkschepen die onder deze richtlijn vallen.

Onverminderd het bepaalde in voorschrift VI/7 van het SOLAS-verdrag van 1974 is deze richtlijn niet van toepassing op voorzieningen die slechts in uitzonderlijke omstandigheden gebruikt worden voor het laden en lossen van vaste bulklading in of uit bulkschepen, noch wanneer voor het laden en lossen uitsluitend gebruikgemaakt wordt van de uitrusting van het bulkschip.

Artikel 3

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „internationale verdragen": de op 4 december 2001 van kracht zijnde verdragen zoals omschreven in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 95/21/EG van de Raad [2];
2. „SOLAS-verdrag van 1974": het op 4 december 2001 van kracht zijnde Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee alsmede de protocollen daarbij en de wijzigingen daarvan;
3. „BLU-code": de Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkschepen vervat in de bijlage bij resolutie A.862(20) van 27 november 1997 van de Algemene Vergadering van de IMO, in de versie van 4 december 2001;
4. „bulkschip": een schip zoals omschreven in voorschrift IX/1.6 van het SOLAS-verdrag van 1974 en geïnterpreteerd in resolutie 6 van de SOLAS-conferentie van 1997, namelijk:
   — een schip geconstrueerd met enkel dek, top-zijtanks en hopper-zijtanks in de laadruimen, dat voornamelijk voor het vervoer van vaste lading in bulk bestemd is, of
   — een ertsschip, dit wil zeggen een zeeschip met enkel dek, met twee langsschotten en een dubbele bodem in het gehele ladinggedeelte, dat bestemd is om uitsluitend in de middenruimen ertsladingen te vervoeren, of
   — een „combination carrier" zoals omschreven in voorschrift II-2/3.27 van het SOLAS-verdrag van 1974;
5. „vaste bulklading": vaste stortlading zoals omschreven in voorschrift XII/1.4 van het SOLAS-verdrag van 1974, met uitzondering van graan;
6. „graan": graan zoals omschreven in voorschrift VI/8.2 van het SOLAS-verdrag van 1974;
7. „terminal": iedere vaste, drijvende of mobiele voorziening die is uitgerust voor laden of lossen van vaste bulklading in of uit bulkschepen en die daarvoor wordt gebruikt;
8. „terminalexploitant": de eigenaar van een terminal, of een andere organisatie of persoon aan wie de eigenaar de verantwoordelijkheid voor laad- en losverrichtingen in de terminal voor een bepaald bulkschip heeft overgedragen;
9. „terminalvertegenwoordiger": iedere door de terminalexploitant aangestelde persoon die de algemene verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft voor de controle op de voorbereiding, uitvoering en voltooiing van laad- of losverrichtingen door de terminal voor een bepaald bulkschip;
10. „kapitein": de persoon die het gezag voert over een bulkschip, of de scheepsofficier die door de gezagsvoerder voor laad- of losverrichtingen is aangewezen;
11. „erkende organisatie": een organisatie die overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 94/57/EG van de Raad [3] is erkend;

[1] PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

[2] Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) (PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG van de Commissie (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

[3] Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/58/EG van de Commissie (PB L 274 van 7.10.1997, blz. 8).

12. „administratie van de vlaggenstaat": de bevoegde autoriteiten van de staat waarvan het bulkschip gerechtigd is de vlag te voeren;

13. „havenstaatcontrole-instantie": de voor de uitvoering van de controlebepalingen van Richtlijn 95/21/EG bevoegde instantie van een lidstaat;

14. „bevoegde autoriteit": een nationale, regionale of plaatselijke autoriteit die in de lidstaat uit hoofde van de nationale wetgeving met de uitvoering en de handhaving van de voorschriften van deze richtlijn is belast;

15. „ladinggegevens": de ingevolge voorschrift VI/2 van het SOLAS-verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens;

16. „laad- of losplan": een plan zoals bedoeld in voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-verdrag van 1974, in het in aanhangsel 2 van de BLU-code opgenomen formaat;

17. „veiligheidscontrolelijst schip/wal": de controlelijst inzake veiligheid aan boord en aan de wal zoals bedoeld in sectie 4 van de BLU-code, in het in aanhangsel 3 van de BLU-code opgenomen formaat;

18. „verklaring inzake de dichtheid van vaste bulklading": de overeenkomstig voorschrift XII/10 van het SOLAS-verdrag van 1974 te verstrekken informatie over de dichtheid van de lading.

Artikel 4

Eisen met betrekking tot de operationele geschiktheid van bulkschepen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de terminalexploitanten zich ervan vergewissen of de bulkschepen operationeel geschikt zijn voor het laden of lossen van vaste bulklading, en dat zij daarbij controleren of aan de bepalingen van bijlage I is voldaan.

Artikel 5

Geschiktheidseisen voor terminals

De lidstaten vergewissen zich ervan dat terminalexploitanten ervoor zorgen dat de terminals waarvoor zij overeenkomstig deze richtlijn verantwoordelijk zijn:

1. aan de bepalingen van bijlage II voldoen;

2. (een) terminalvertegenwoordiger(s) hebben aangesteld;

3. handleidingen hebben opgesteld waarin de voorschriften van de terminal en de bevoegde autoriteiten en de informatie over de haven en de terminal zoals vermeld in aanhangsel 1, punt 1.2, van de BLU-code zijn opgenomen, en deze handleidingen ter beschikking stellen van de kapiteins van bulkschepen die de terminal aandoen om vaste bulklading te laden of te lossen;

4. een gecertificeerd kwaliteitszorgsysteem hebben ontwikkeld en ingevoerd overeenkomstig de ISO 9001:2000-normen — of overeenkomstig een gelijkwaardige norm die ten minste aan alle aspecten van ISO 9001:2000 voldoet — en dit onderhouden, welk systeem overeenkomstig de richtsnoeren van de ISO 10011:1991-norm of een gelijkwaardige norm die aan alle aspecten van ISO 10011:1991 voldoet, aan audits wordt onderworpen. De lidstaten zorgen ervoor dat met betrekking tot gelijkwaardige normen wordt voldaan aan Richtlijn 98/34/EG [1].

   Er wordt een overgangsperiode toegekend van drie jaar vanaf de inwerkingtreding van deze richtlijn voor de ontwikkeling van het kwaliteitszorgsysteem en een extra jaar voor het verkrijgen van de bedoelde certificatie.

Artikel 6

Tijdelijke vergunningen

De bevoegde autoriteit kan, in afwijking van artikel 5, punt 4, aan nieuwe terminals een tijdelijke exploitatievergunning met een geldigheidsduur van ten hoogste twaalf maanden afgeven. De terminal moet echter aantonen voornemens te zijn een kwaliteitszorgsysteem in te voeren overeenkomstig de ISO 9001:2000-norm of een gelijkwaardige norm, zoals bedoeld in artikel 5, punt 4.

Artikel 7

Verantwoordelijkheden van kapiteins en terminalvertegenwoordigers

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat inzake de verantwoordelijkheden van kapiteins en terminalvertegenwoordigers de volgende beginselen in acht genomen en toegepast worden:

1. Verantwoordelijkheden van de kapitein:

   a) De kapitein is te allen tijde verantwoordelijk voor het veilig laden en lossen van het onder zijn gezag staande bulkschip.

   b) De kapitein verstrekt de terminal de in bijlage III vermelde gegevens ruim vóór het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip bij de terminal.

   c) Alvorens vaste bulklading wordt geladen, zorgt de kapitein ervoor dat hij de ingevolge voorschrift VI/2.2 van het SOLAS-verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens en, indien vereist, een verklaring inzake dichtheid van de vaste bulklading heeft ontvangen. Deze gegevens worden vermeld op een ladingsformulier zoals beschreven in aanhangsel 5 van de BLU-code.

   d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de kapitein zich van de in bijlage IV opgesomde taken.

[1] Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG (PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18).

2. Verantwoordelijkheden van de terminalvertegenwoordiger:

a) Nadat de terminalvertegenwoordiger de eerste aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip heeft ontvangen, verstrekt hij de kapitein de in bijlage V vermelde gegevens.

b) De terminalvertegenwoordiger vergewist zich ervan dat de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium in kennis is gesteld van de gegevens die op het ladingverklaringsformulier zijn vermeld.

c) De terminalvertegenwoordiger stelt de kapitein en de havenstaatcontrole-instantie onverwijld in kennis van de door hem aan boord van een bulkschip vastgestelde tekortkomingen waardoor de veiligheid van het laden of lossen van vaste bulklading in gevaar kan komen.

d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de terminalvertegenwoordiger zich van de in bijlage VI opgesomde taken.

Artikel 8

Procedures voor de samenwerking tussen bulkschepen en terminals

De lidstaten zorgen ervoor dat bij laden of lossen van bulkschepen met vaste bulklading de volgende procedures worden gevolgd:

1. Alvorens vaste bulklading wordt geladen of gelost, bereiken de kapitein en de terminalvertegenwoordiger overeenstemming over het laad- of losplan overeenkomstig de bepalingen van voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-verdrag van 1974. Het laad- of losplan wordt opgesteld in het formaat dat is voorgeschreven in aanhangsel 2 van de BLU-code en bevat het IMO-nummer van het bulkschip; de kapitein en de terminalvertegenwoordiger bevestigen hun instemming met het plan door het te ondertekenen.

   Elke verandering in het plan die volgens een van beide partijen de veiligheid van het schip of de bemanning kan aantasten, wordt in de vorm van een gewijzigd plan door beide partijen uitgewerkt, goedgekeurd en overeengekomen.

   Het overeengekomen laad- of losplan en eventuele naderhand overeengekomen wijzigingen worden door het schip en door de terminal gedurende zes maanden bewaard zodat de bevoegde autoriteiten alle nodige verificaties kunnen uitvoeren.

2. Vóór het begin van de laad- of losverrichtingen wordt de veiligheidscontrolelijst schip/wal door zowel de kapitein als de terminalvertegenwoordiger ingevuld en ondertekend overeenkomstig de richtsnoeren in aanhangsel 4 van de BLU-code.

3. Tussen het schip en de terminal wordt een doeltreffende communicatie tot stand gebracht en ononderbroken in stand gehouden, om op verzoeken om informatie over het verloop van het laden of lossen te kunnen reageren en om te verzekeren dat prompt gevolg wordt gegeven aan een bevel van de kapitein of van de terminalvertegenwoordiger om de laad- of losverrichtingen stop te zetten.

4. De kapitein en de terminalvertegenwoordiger voeren de laad- of losverrichtingen volgens het overeengekomen plan uit. De terminalvertegenwoordiger is verantwoordelijk voor het laden of lossen van de vaste bulklading wat betreft de in het plan aangegeven volgorde van de ruimen, voor de te laden of te lossen hoeveelheden en voor de snelheid waarmee wordt geladen of gelost. Zonder voorafgaand overleg met en schriftelijke instemming van de kapitein wijkt hij niet van het overeengekomen laad- of losplan af.

5. Na het laden of lossen bevestigen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger schriftelijk dat het laden of lossen volgens het laad- of losplan, met inbegrip van eventuele overeengekomen afwijkingen, is verlopen. Wanneer een schip is gelost, bevat deze bevestiging tevens de vermelding dat de laadruimen zijn geleegd en gereinigd overeenkomstig de voorschriften van de kapitein alsmede de vermelding van eventuele door het schip opgelopen schade en van herstellingen zo die zijn geschied.

Artikel 9

Rol van de bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd de rechten en plichten van de kapitein overeenkomstig voorschrift VI/7.7 van het SOLAS-verdrag van 1974 zorgen de lidstaten ervoor dat hun bevoegde autoriteiten het laden of lossen van vaste bulklading verhinderen of stopzetten wanneer zij duidelijke aanwijzingen hebben dat de veiligheid van het schip of de bemanning door de laad- of losverrichtingen in gevaar zou worden gebracht.

2. Heeft de bevoegde autoriteit kennis van een meningsverschil tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van de procedures van artikel 8, dan zal zij optreden zodra de veiligheid en/of het mariene milieu dat vereisen.

Artikel 10

Reparatie van tijdens laden of lossen ontstane schade

1. Wanneer de structuur of de uitrusting van het schip tijdens laden of lossen wordt beschadigd, wordt deze schade door de terminalvertegenwoordiger aan de kapitein gemeld en zo nodig gerepareerd.

2. Wanneer de schade voor de stevigheid van de constructie, voor de waterdichtheid van de romp of voor de essentiële technische installaties van het schip nadelige gevolgen kan hebben, worden de overheidsdienst van de vlaggenstaat, of een door hem erkende organisatie die namens hem optreedt, en de havenstaatcontrole-instantie door de terminalvertegenwoordiger en/of de kapitein op de hoogte gebracht. De beslissing of de schade onverwijld moet worden gerepareerd dan wel of dat dit kan worden uitgesteld, berust bij de havenstaatcontrole-instantie die rekening houdt met het eventuele advies van de overheidsdienst van de vlaggenstaat of met dat van de door hem erkende organisatie die namens hem optreedt, alsmede met het advies van de kapitein. Ingeval onverwijlde reparatie noodzakelijk wordt geacht, dient deze naar tevredenheid van de kapitein en de bevoegde autoriteit te worden verricht voordat het schip de haven verlaat.

3. Om het in lid 2 bedoelde besluit te kunnen nemen, kan een havenstaatcontrole-instantie een beroep doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en advies uit te brengen over de vraag, of de schade moet worden gerepareerd, dan wel of dit kan worden uitgesteld.

4. Dit artikel laat Richtlijn 95/21/EG onverlet.

Artikel 11

Verificatie en verslaglegging

1. De lidstaten verifiëren regelmatig of de terminals aan de voorschriften van artikel 5, punt 1, artikel 7, punt 2, en artikel 8 voldoen. Daarbij voeren zij tijdens laad- of losverrichtingen onaangekondigde inspecties uit.

Daarnaast verifiëren de lidstaten aan het einde van de in artikel 5, punt 4, genoemde termijn of de terminals aan de in dat punt genoemde vereisten voldoen; voor nieuwe terminals doen zij dit aan het einde van de in artikel 6 genoemde termijn.

2. De lidstaten brengen de Commissie om de drie jaar verslag uit over de resultaten van deze verificatie. Dit verslag bevat tevens een evaluatie van de doeltreffendheid van de geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen bulkschepen en terminals waarin deze richtlijn voorziet. Het verslag wordt ingediend uiterlijk op 30 april van het jaar dat volgt op de drie jaren waarover verslag wordt uitgebracht.

Artikel 12

Evaluatie

De Commissie legt aan het Europees Parlement en de Raad een evaluatieverslag voor over de werking van het bij deze richtlijn vastgestelde systeem dat zij opstelt op basis van de in artikel 11, lid 2, bedoelde verslagen van de lidstaten. Het evaluatieverslag bevat een beoordeling van de noodzaak van verdere rapportering volgens artikel 11, lid 2.

Artikel 13

Kennisgeving aan de IMO

De voorzitter van de Raad, namens de lidstaten, en de Commissie stellen gezamenlijk de IMO van de aanneming van deze richtlijn in kennis, onder verwijzing naar punt 1.7 van de bijlage bij IMO-resolutie A.797(19).

Artikel 14

Regelgevend Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité opgericht bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad [1], hierna „het comité" genoemd.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 15

Wijzigingsprocedure

1. De definities in artikel 3, punten 1 tot en met 6 en 15 tot en met 18, de verwijzingen naar internationale verdragen en codes en naar IMO-resoluties en circulaires, de verwijzingen naar ISO-normen, de verwijzingen naar communautaire instrumenten, en de bijlagen kunnen volgens de procedure bedoeld in artikel 14, lid 2, worden gewijzigd om deze aan te passen aan internationale en communautaire instrumenten die na de vaststelling van deze richtlijn worden aangenomen of gewijzigd of in werking treden, voorzover daarmee de werkingssfeer van deze richtlijn niet wordt verruimd.

2. De procedure bedoeld in artikel 14, lid 2, is van toepassing in geval van wijziging van artikel 8 en de bijlagen met het oog op de uitvoering van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, en in geval van wijziging of intrekking van de in artikel 11, lid 2, en artikel 12 bedoelde verplichtingen, voorzover die bepalingen de werkingssfeer van deze richtlijn niet verruimen.

Artikel 16

Sancties

De lidstaten stellen vast welke sancties gelden voor overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van intern recht en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

[1] Richtlijn 93/75/EEG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen (PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

Artikel 17

Uitvoering en toepassing

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om vóór 5 augustus 2003 aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bepalingen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe met ingang van 1 maart 2004.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 19

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 4 december 2001.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitster	*De voorzitter*
N. FONTAINE	D. REYNDERS

BIJLAGE I

EISEN MET BETREKKING TOT DE OPERATIONELE GESCHIKTHEID VAN BULKSCHEPEN VOOR HET LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKLADING

(zoals bedoeld in artikel 4)

Gecontroleerd wordt of bulkschepen die voor het laden of lossen van vaste bulklading terminals in de lidstaten aandoen, aan de volgende eisen voldoen:

1. Zij moeten voorzien zijn van laadruimen en luikopeningen van voldoende omvang, die zo zijn ontworpen dat vaste bulklading op bevredigende wijze kan worden geladen, gestuwd, getrimd en gelost.
2. De luiken van de laadruimen moeten voorzien zijn van de in het laad- of losplan gebruikte identificatienummers. Deze nummers moeten voor het personeel dat de laad- of losapparatuur van de terminal bedient, door de plaats, afmetingen en kleur ervan duidelijk zichtbaar en herkenbaar zijn.
3. De luiken van de laadruimen, de bedieningssystemen voor de luiken en de veiligheidsinrichtingen moeten in goede werkende staat verkeren en mogen uitsluitend worden gebruikt voor het doel waarvoor zij bestemd zijn.
4. Wanneer ter indicatie van slagzij lichten zijn gemonteerd, moeten deze vóór het laden of lossen worden getest en moet zijn aangetoond dat zij in werkende staat verkeren.
5. Indien het vereist is een goedgekeurde beladingscomputer aan boord te hebben, moet dit instrument gecertificeerd zijn en in werkende staat verkeren voor de uitvoering van spanningsberekeningen tijdens laden en lossen.
6. Voortstuwings- en hulpmachines moeten in goede werkende staat verkeren.
7. Dekuitrusting voor het afmeren aan de kade of op de ligplaats moet in goede werkende staat en in goede staat van onderhoud verkeren.

BIJLAGE II

EISEN IN VERBAND MET DE GESCHIKTHEID VAN TERMINALS VOOR HET LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKLADING

(zoals bedoeld in artikel 5, punt 1)

1. Terminals laten voor het laden of lossen van vaste bulklading aan hun terminal alleen bulkschepen toe die bij de laad- of losinstallatie veilig kunnen afmeren, rekening houdend met de waterdiepte op de afmeerplaats, de maximumgrootte van het schip, afmeervoorzieningen, fenders, veilige toegangsmogelijkheden en mogelijke belemmeringen voor het laden of lossen.
2. De laad- en losapparatuur van de terminal moet naar behoren gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren, overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en normen, en mag slechts worden bediend door over de nodige kwalificaties beschikkend personeel dat, in voorkomend geval, is gecertificeerd.
3. Het terminalpersoneel moet in alle aspecten van het veilig laden en lossen van bulkschepen in overeenstemming met zijn verantwoordelijkheden worden opgeleid. De opleiding moet erop gericht zijn het personeel op de hoogte te brengen van de algemene risico's van het laden en lossen van vaste bulklading en de schadelijke gevolgen die verkeerde laad- en losverrichtingen kunnen hebben voor de veiligheid van het schip.
4. Terminalpersoneel dat wordt ingezet voor het laden en lossen krijgt en gebruikt persoonlijke beschermingsmiddelen en geniet voldoende rust om ongelukken wegens vermoeidheid te voorkomen.

BIJLAGE III

DOOR DE KAPITEIN AAN DE TERMINAL TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(zoals bedoeld in artikel 7, punt 1, onder b))

1. Het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip, zo vroeg mogelijk aangekondigd. De aankondiging wordt zo nodig bijgesteld.

2. Bij de eerste aankondiging van het aankomsttijdstip:

   a) naam, roepraam, IMO-nummer, vlag, haven en registratie;

   b) laad- of losplan, met vermelding van de hoeveelheid lading, de hoeveelheid die per luik wordt gestuwd, de volgorde van laden of lossen en de hoeveelheid die bij elke storting of losstap wordt verwerkt;

   c) diepgang bij aankomst en geplande diepgang bij vertrek;

   d) de voor ballasten of ontballasten vereiste tijd;

   e) de lengte van het schip over alles, de grootste breedte van het schip en de lengte van het ladinggedeelte van het voorste luikhoofd van het verst naar voren gelegen luik tot aan het achterste luikhoofd van het verst naar achteren gelegen luik waarin lading zal worden geladen of waaruit lading zal worden gelost;

   f) afstand van de waterlijn tot het eerste luik waarlangs zal worden geladen of gelost en afstand van de zijkant van het schip tot aan de luikopening;

   g) plaats van de valreep van het schip;

   h) hoogte boven de waterlijn;

   i) details over en capaciteit van de laad- en losapparatuur aan boord van het schip, indien aanwezig;

   j) aantal en type meertrossen;

   k) specifieke verzoeken, onder andere in verband met trimmen of continu meten van het vochtgehalte van de lading;

   l) bijzonderheden over eventueel noodzakelijke reparaties die vertraging kunnen opleveren voor het afmeren, de aanvang van het laden of lossen of het vertrek van het schip na voltooiing van het laden of lossen;

   m) alle andere door de terminal gevraagde informatie met betrekking tot het schip.

BIJLAGE IV

PLICHTEN VAN DE KAPITEIN VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

(zoals bedoeld in artikel 7, punt 1, onder d))

Vóór en tijdens laad- of losverrichtingen dient de kapitein ervoor te zorgen dat:

1. op laden of lossen van lading en lozen of innemen van ballastwater toezicht wordt gehouden door de daarvoor verantwoordelijke scheepsofficier;
2. de verdeling van lading en ballastwater tijdens het gehele verloop van het laden of lossen wordt bewaakt om overbelasting van de scheepsstructuur te voorkomen;
3. het schip geen slagzij maakt of, indien het schip om operationele redenen slagzij maakt, de helling zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. het schip stevig afgemeerd blijft, rekening houdend met de plaatselijke weersomstandigheden en -voorspellingen;
5. voldoende officieren en bemanningsleden aan boord worden gehouden om de bevestiging van de meertrossen bij te stellen of voor elke normale of noodsituatie, rekening houdend met de vereiste rusttijden voor de bemanning om vermoeidheid te voorkomen;
6. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voorschriften voor het trimmen van de lading, die in overeenstemming moeten zijn met de procedures van de „IMO-Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes";
7. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voor zijn schip geldende eisen inzake de onderlinge afstemming tussen ontballasten of ballasten en het tempo van laden of lossen, alsook van elke afwijking van het ontballastings- of ballastingsplan of van enig ander aspect dat op het laden of lossen van de lading van invloed kan zijn;
8. het ballastwater wordt geloosd in een tempo dat in overeenstemming is met het overeengekomen laadplan en dat niet tot overstroming van de kade of van naastliggende vaartuigen leidt. Wanneer het om praktische redenen niet mogelijk is het ballastwater van het schip vóór het trimmen tijdens het laden volledig te lozen, spreekt de kapitein met de terminalvertegenwoordiger de tijdstippen af waarop het laden kan worden onderbroken, alsook de duur van die onderbrekingen;
9. met de terminalvertegenwoordiger overeenstemming bestaat over de maatregelen die moeten worden genomen in geval van regen of een andere weersverandering, wanneer aan een dergelijke weersverandering wegens de aard van de lading risico's verbonden zijn;
10. zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, er aan boord of in de nabijheid van het schip geen met hoge temperaturen gepaard gaande werkzaamheden worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de terminalvertegenwoordiger en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit;
11. gedurende de laatste stadia van het laden of lossen nauwlettend toezicht wordt gehouden op de laad- of losverrichtingen en op het schip;
12. de terminalvertegenwoordiger onverwijld wordt gewaarschuwd wanneer de laad- of losverrichtingen schade of een gevaarlijke situatie hebben veroorzaakt of dreigen te veroorzaken;
13. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte wordt gesteld wanneer met het definitieve trimmen van het schip moet worden begonnen zodat het transportsysteem eerst kan worden leeggemaakt;
14. binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsconstructie te voorkomen;
15. bij het ballasten van één of meer ruimen rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat ontvlambare dampen uit de ruimen vrijkomen, en de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen alvorens toestemming wordt gegeven om aangrenzend aan of boven die ruimen met hoge temperatuur gepaard gaande werkzaamheden uit te voeren.

BIJLAGE V

DOOR DE TERMINAL AAN DE KAPITEIN TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(zoals bedoeld in artikel 7, punt 2, onder a))

1. Naam van de ligplaats waar het laden of lossen zal geschieden en het vermoedelijke tijdstip van afmeren en van de voltooiing van de laad- of losverrichtingen ([1]).
2. Kenmerken van de laad- en losapparatuur, met inbegrip van het nominale laad- of lostempo van de terminal en het aantal laad- of lospunten dat moet worden gebruikt, alsook de tijd die naar schatting nodig is voor elke storting of losstap.
3. Kenmerken van de ligplaats of van de kade waarvan de kapitein kennis moet hebben, met inbegrip van de plaats van vaste en mobiele obstakels, fenders, meerpalen en afmeervoorzieningen.
4. Minimumwaterdiepte op de ligplaats en in de vaargeul naar en van de ligplaats ([1]).
5. Waterdichtheid op de ligplaats.
6. Maximumafstand tussen de waterlijn en de bovenkant van de luiken of luikhoofden, afhankelijk van hetgeen voor het laden of lossen relevant is, en de maximumhoogte boven de waterlijn.
7. Regels betreffende loopplanken en toegang.
8. Kant van het schip die langs de kade moet liggen.
9. Maximumsnelheid waarmee de kade mag worden genaderd en beschikbaarheid van sleepboten, met vermelding van het type en de trekkracht daarvan.
10. Volgorde bij het laden van verschillende ladingdelen en eventuele andere beperkingen wanneer het niet mogelijk is de lading te laden in een volgorde of in een ruim die voor het schip het beste is.
11. Eigenschappen van de te storten lading die risico's kunnen opleveren wanneer deze met andere lading of met residuen aan boord van het schip in contact komt.
12. Informatie vooraf over de geplande laad- of loshandelingen of over wijzigingen op bestaande laad- of losplannen.
13. Inlichtingen die aangeven of de laad- of losapparatuur van de terminal vast staat opgesteld, dan wel of de mobiliteit daarvan op enigerlei wijze beperkt is.
14. Vereiste meertrossen.
15. Kennisgeving van ongebruikelijke afmeervoorzieningen.
16. Eventuele beperkingen inzake ballasten of ontballasten.
17. Door de bevoegde autoriteit toegestane maximumdiepgang bij vertrek.
18. Elke andere, door de kapitein gevraagde inlichting over de terminal.

([1]) De informatie over de vermoedelijke afmeer- en vertrektijden en over de minimumwaterdiepte op de ligplaats wordt na elke nieuwe ontvangst van een aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip bijgesteld en aan de kapitein doorgegeven. De informatie over minimumwaterdiepte in de benaderings- en vertrekvaargeulen wordt naar gelang van het geval door de terminal of door de bevoegde autoriteit verstrekt.

BIJLAGE VI

PLICHTEN VAN DE TERMINALVERTEGENWOORDIGER VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

(zoals bedoeld in artikel 7, punt 2, onder d))

Vóór de aanvang van en tijdens de laad- of losverrichtingen dient de terminalvertegenwoordiger:

1. de kapitein in kennis te stellen van de namen van de voor het laden of lossen verantwoordelijke personeelsleden van de terminal, alsook van de naam van de agent van de bevrachter, en hem mee te delen hoe hij met deze personen contact kan opnemen;
2. alle voorzorgsmaatregelen te treffen om te voorkomen dat het schip door de laad- of losapparatuur wordt beschadigd, en de kapitein in te lichten als er schade optreedt;
3. ervoor te zorgen dat het schip gelijklastig blijft of, indien het schip om operationele redenen slagzij maakt, de slagzij zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. ervoor te zorgen dat binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsstructuur te voorkomen;
5. bij lading met hoge dichtheid of wanneer met grote stortingen wordt gewerkt, de kapitein erop te wijzen dat, zolang de bovenkant van de ballasttanks niet volledig met lading is bedekt, de scheepsstructuur hevige plaatselijke schokken kan ondergaan, met name wanneer wordt toegestaan dat de lading van grote hoogte in het ruim valt, en dat bij de aanvang van het laden van elk ruim bijzondere voorzorgsmaatregelen dienen te worden getroffen;
6. ervoor te zorgen dat in alle stadia van het laden of lossen tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over alle aspecten van de werkzaamheden overeenstemming bestaat en dat de kapitein op de hoogte wordt gesteld van elke wijziging in het overeengekomen laadtempo en van het geladen gewicht na elke storting;
7. aantekening te houden van het gewicht en de verdeling van de geladen of geloste lading en ervoor te zorgen dat het in de ruimen aanwezige gewicht niet van het overeengekomen laad- of losplan afwijkt;
8. ervoor te zorgen dat de lading bij het laden en lossen volgens de wensen van de kapitein wordt getrimd;
9. ervoor te zorgen dat bij de berekening van de hoeveelheden lading die voor het bereiken van de bij vertrek vereiste diepgang en trim nodig zijn, er rekening mee wordt gehouden dat de transportsystemen van de terminal zolang moeten kunnen blijven lopen dat zij aan het eind van het laadproces volledig leeg zijn. Daartoe dient de terminalvertegenwoordiger de kapitein in kennis te stellen van de nominale tonnage van de transporteur van de terminal alsook van alle voorschriften betreffende het leegmaken van het transportsysteem bij voltooiing van het laden;
10. in geval van lossen, de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium te waarschuwen wanneer het voornemen bestaat het aantal lospunten te verhogen of te verlagen, en de kapitein in te lichten wanneer het lossen van een ruim als voltooid wordt beschouwd;
11. erop toe te zien dat, zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, er aan boord of in de nabijheid van het schip geen met hoge temperatuur gepaard gaande werkzaamheden worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de kapitein en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit.

RICHTLIJN 2001/109/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 december 2001

betreffende door de lidstaten uit te voeren statistische enquêtes voor de vaststelling van het productiepotentieel van bepaalde soorten fruitbomen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag [2],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om haar taken uit het Verdrag en de communautaire voorschriften betreffende de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit te kunnen vervullen, moet de Commissie kunnen beschikken over nauwkeurige informatie over het productiepotentieel van bepaalde soorten fruitbomen in de Gemeenschap, alsmede over prognoses op middellange termijn van de productie en van het marktaanbod. Zij vervult deze taken momenteel in het kader van Richtlijn 76/625/EEG van de Raad van 20 juli 1976 betreffende de door de lidstaten te houden statistische enquêtes, teneinde het productiepotentieel van bepaalde soorten fruitbomen vast te stellen [3]. Ter gelegenheid van nieuwe wijzigingen, is het duidelijkheidshalve raadzaam die richtlijn in te trekken en door de onderhavige richtlijn te vervangen.

(2) Het is nuttig dat in alle lidstaten tegelijkertijd, volgens dezelfde criteria en met een vergelijkbare nauwkeurigheid, enquêtes naar het met fruitbomen van dezelfde soort beplante areaal worden gehouden. Nieuwe aanplantingen bereiken pas na enkele jaren hun volle rendement. De enquêtes moeten derhalve om de vijf jaar opnieuw worden gehouden, zodat betrouwbare gegevens over het productiepotentieel worden verkregen, die rekening houden met de fruitbomen die nog niet productief zijn.

(3) In iedere lidstaat dienen voor elke fruitsoort op uniforme wijze gegevens te worden verzameld over de belangrijkste variëteiten, waarbij ernaar gestreefd wordt de onderverdeling naar variëteiten zo ver door te voeren als noodzakelijk is.

(4) De ervaring met de voorgaande enquêtes naar het fruitbomenareaal leert dat een zekere soepelheid moet worden betracht wat de door de lidstaten gebruikte enquêtemethoden betreft, waarbij de vergelijkbaarheid van de gegevens tussen de lidstaten evenwel gewaarborgd moet blijven.

(5) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden — te weten over betrouwbare en volledige statistieken over het productiepotentieel van bepaalde soorten fruitbomen in de Gemeenschap en over prognoses op middellange termijn van de productie en van het communautaire aanbod te beschikken — niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, en, vanwege de gevolgen van het optreden, derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(6) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [4],

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De lidstaten houden in 2002 en vervolgens om de vijf jaar enquêtes naar het met bepaalde soorten fruitbomen beplante areaal op hun grondgebied.

2. De enquête heeft betrekking op de volgende soorten:

a) tafelappelen;

b) tafelperen;

c) perziken;

d) abrikozen;

e) sinaasappelen;

f) citroenen;

g) kleine citrusvruchten.

De soorten waarnaar de enquête in de diverse lidstaten moet worden gehouden, zijn opgenomen in de tabel die als bijlage is bijgevoegd.

De lijst van die soorten, alsmede de tabel die als bijlage is bijgevoegd, kunnen overeenkomstig de procedure van artikel 8, lid 2, worden gewijzigd.

De vaststelling van het areaal fruitbomen met uitsluitend andere variëteiten appelen en peren dan tafelappelen en tafelperen, is facultatief.

[1] PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 212.
[2] Advies van het Europees Parlement van 13 juni 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 november 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van het Europees Parlement van 11 december 2001.
[3] PB L 218 van 11.8.1976, blz. 10.
[4] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. Het waarnemingsgebied van de enquête omvat alle bedrijven met een fruitbomenareaal, voorzover de productie daarvan volledig of in hoofdzaak voor de markt bestemd is.

De enquête heeft betrekking op zuivere teelten en gemengde teelten, dat wil zeggen teelten van fruitbomen van meerdere van de in lid 2, eerste alinea, bedoelde soorten of van een of meer van deze soorten gemengd met andere soorten.

4. De enquête kan worden gehouden in de vorm van een volledige telling dan wel als aselecte steekproef, volgens de in artikel 3 genoemde criteria.

Artikel 2

1. De in artikel 1 bedoelde enquêtes worden zo opgezet dat de resultaten volgens verschillende combinaties van de volgende kenmerken kunnen worden weergegeven:

A. Fruitvariëteiten:

Per fruitsoort worden, in volgorde van belangrijkheid, zoveel variëteiten vermeld, dat per lidstaat ten minste 80 % van het gehele met de desbetreffende soort beplante areaal, onderverdeeld naar variëteiten, wordt vastgesteld en worden in elk geval alle variëteiten vermeld die ten minste 3 % van het gehele met de desbetreffende fruitsoorten beplante areaal beslaan.

B. Leeftijd van de bomen:

De leeftijd van de bomen moet worden vastgesteld op grond van de periode van aanplanting op het terrein. Het plantseizoen van het najaar tot het voorjaar geldt als één periode.

C. Beplant areaal, aantal bomen en plantdichtheid:

De plantdichtheid kan rechtstreeks worden vastgesteld dan wel aan de hand van een berekening op grond van het beplante areaal.

2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8, lid 2.

Artikel 3

1. In geval van een steekproefenquête bestrijkt de steekproef ten minste 95 % van het fruitbomenareaal. Voor de niet door de steekproeven bestreken arealen wordt een schatting gemaakt.

2. De lidstaten nemen alle maatregelen opdat in geval van steekproefenquêtes de steekproeffout voor het gehele nationale areaal fruitbomen van elke soort bij een betrouwbaarheidsgraad van 68 %, maximaal 3 % bedraagt.

3. De lidstaten nemen passende maatregelen om de waarnemingsfouten voor het gehele met fruitbomen beplante areaal van elke soort te beperken en zo nodig te schatten.

4. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8, lid 2.

Artikel 4

1. De lidstaten dienen de enquêteresultaten zo spoedig mogelijk en in ieder geval uiterlijk op 1 oktober van het jaar volgend op het jaar waarin de enquête is gehouden, bij de Commissie in.

2. De in lid 1 bedoelde resultaten worden voor ieder productiegebied afzonderlijk verstrekt. De grenzen van de voor de lidstaten op te nemen productiegebieden worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8, lid 2.

3. De geconstateerde waarnemingsfouten en de steekproeffouten, als bedoeld in artikel 3, worden gemeld vóór 1 oktober van het jaar, volgende op het jaar waarin de enquête is gehouden.

4. De lidstaten dienen bij de Commissie uiterlijk op 1 oktober van het jaar volgend op het jaar waarin de enquête is gehouden een methodologisch verslag in over de uitvoering van de enquête.

Artikel 5

De lidstaten die beschikken over jaarlijkse gegevens:

a) over het areaal van op hun grondgebied gerooide fruitbomen;

b) over nieuwe aanplantingen van fruitbomen op hun grondgebied;

dienen deze gegevens uiterlijk op 31 oktober van het jaar volgend op het referentiejaar bij de Commissie in.

Artikel 6

De Commissie bestudeert in overleg en voortdurende samenwerking met de lidstaten:

a) de ingediende resultaten,

b) de technische problemen die zich hebben voorgedaan, in het bijzonder bij de voorbereiding en uitvoering van de enquêtes,

c) de betekenis van de enquêteresultaten.

Artikel 7

De Commissie dient bij het Europees Parlement en de Raad binnen één jaar na mededeling van de resultaten door de lidstaten een verslag in over de met de enquêtes opgedane ervaring.

Artikel 8

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor de landbouwstatistiek, ingesteld bij Besluit 72/279/EEG van de Raad [1].

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, onder inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt bepaald op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

[1] PB L 179 van 7.8.1972, blz. 1.

Artikel 9

Richtlijn 76/625/EEG wordt per 16 april 2002 ingetrokken.

Verwijzingen naar Richtlijn 76/625/EEG worden beschouwd als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 10

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 16 april 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 11

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 19 december 2001.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitster	*De voorzitter*
N. FONTAINE	A. NEYTS-UYTTEBROECK

BIJLAGE

SOORTEN WAARNAAR IN DE DIVERSE LIDSTATEN EEN ENQUÊTE MOET WORDEN GEHOUDEN

	Appelen	Peren	Perziken	Abrikozen	Sinaasappelen	Citroenen	Kleine citrusvruchten
België	×	×					
Denemarken	×	×					
Duitsland	×	×					
Griekenland	×	×	×	×	×	×	×
Spanje	×	×	×	×	×	×	×
Frankrijk	×	×	×	×	×	×	×
Ierland	×						
Italië	×	×	×	×	×	×	×
Luxemburg	×	×					
Nederland	×	×					
Oostenrijk	×	×	×	×			
Portugal	×	×	×	×	×	×	×
Finland	×						
Zweden	×	×					
Verenigd Koninkrijk	×	×					

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2002

tot vaststelling van de financiële bijstand van de Gemeenschap voor de opslag in Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk van voor de aanmaak van mond- en klauwzeervaccin bestemde antigenen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 4736)

(2002/29/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied [1], laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG [2], en met name op artikel 14,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens Beschikking 91/666/EEG van de Raad van 11 december 1991 betreffende de vorming van communautaire reserves van mond- en klauwzeervaccins [3], laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/181/EG van de Commissie [4], maakt het opzetten van antigeenbanken deel uit van de actie van de Gemeenschap voor de vorming van communautaire reserves van mond- en klauwzeervaccins.

(2) In artikel 3 van Beschikking 91/666/EEG zijn het „Laboratoire de pathologie bovine du Centre national d'études vétérinaires et alimentaires" te Lyon in Frankrijk, dat nu deel uitmaakt van het „Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA)", en het „Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Brescia" in Italië aangewezen als antigeenbank voor de opslag van de communautaire reserves en is voorzien in een procedure voor de aanwijzing, bij beschikking van de Commissie, van andere inrichtingen als antigeenbank.

(3) Bij artikel 1 van Beschikking 2000/111/EG van de Commissie [5] is voorts „Merial SAS" aangewezen als antigeenbank voor de opslag van de communautaire reserves.

(4) De bevoegdheden en taken van de antigeenbanken zijn vastgesteld in artikel 4 van Beschikking 91/666/EEG en de bijstand van de Gemeenschap wordt slechts verleend op voorwaarde dat de antigeenbanken de vastgestelde taken ook vervullen.

(5) Aan de betrokken antigeenbanken moet financiële bijstand van de Gemeenschap worden verleend om hen in staat te stellen ook in 2002 de bovengenoemde bevoegdheden en taken uit te oefenen.

(6) Om budgettaire redenen wordt de financiële bijstand van de Gemeenschap verleend voor een periode van een jaar.

(7) Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid [6] worden programma's voor de uitroeiing van dierziekten gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL; met het oog op de financiële controle zijn de artikelen 8 en 9 van die verordening van toepassing.

(8) De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt aan de lidstaten verleend op voorwaarde dat de autoriteiten binnen de vastgestelde termijnen alle nodige gegevens verstrekken.

(9) De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt aan Merial SAS verleend overeenkomstig de contractuele bepalingen en voorwaarden.

(10) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De Gemeenschap verleent aan Frankrijk financiële bijstand voor de opslag van voor de aanmaak van mond- en klauwzeervaccins bestemde antigenen.

[1] PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.
[2] PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.
[3] PB L 368 van 31.12.1991, blz. 21.
[4] PB L 66 van 8.3.2001, blz. 39.
[5] PB L 33 van 8.2.2000, blz. 19.
[6] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

2. De in lid 1 bedoelde voorraad antigenen wordt opgeslagen in het „Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA)" te Lyon (Frankrijk).

3. De financiële bijstand van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 30 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2002.

Artikel 2

1. De Gemeenschap verleent aan Italië financiële bijstand voor de opslag van voor de aanmaak van mond- en klauwzeervaccins bestemde antigenen.

2. De in lid 1 bedoelde voorraad antigenen wordt opgeslagen in het „Istituto Zooprofilattico Sperimentale" te Brescia (Italië).

3. De financiële bijstand van de Gemeenschap bedraagt ten hoogste 30 000 EUR voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2002.

Artikel 3

1. De in artikel 1, lid 3, en artikel 2, lid 3, bedoelde financiële bijstand van de Gemeenschap wordt betaald na overlegging door de betrokken lidstaat van de bewijsstukken die het goede verloop van de actie bewijzen.

2. De in lid 1 bedoelde bewijsstukken moeten vóór 1 maart 2003 aan de Commissie worden overgelegd en zij moeten bevatten:

a) technische informatie inzake:
   — hoeveelheid en type van het opgeslagen antigeen (voorraadboekhouding),
   — gebruikte opslagvoorzieningen (type, aantal en capaciteit van de tanks),
   — veiligheidssysteem (temperatuurbeheersing, diefstalbeveiliging),
   — afgesloten verzekeringen (brand, ongevallen);

b) financiële informatie (invulling van de in de bijlage vastgestelde tabel).

Artikel 4

1. De Gemeenschap verleent aan Merial SAS, Lyon, Frankrijk, financiële bijstand voor de opslag van voor de aanmaak van mond- en klauwzeervaccins bestemde antigenen.

2. Merial SAS, Lyon, houdt de in lid 1 bedoelde voorraad antigenen in opslag in de opslagplaatsen van Merial SAS in Lyon, Frankrijk (2 containers) en in Pirbright, Verenigd Koninkrijk (4 containers).

3. De financiële bijstand van de Gemeenschap bedraagt voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2002 ten hoogste 48 000 EUR.

Artikel 5

1. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 4 sluit de Commissie onverwijld een overeenkomst met Merial SAS.

2. De directeur-generaal van het directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming wordt gemachtigd om de overeenkomst te ondertekenen namens de Commissie.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

FINANCIËLE INFORMATIE BETREFFENDE DE OPSLAG VAN ANTIGENEN VOOR DE AANMAAK VAN MOND- EN KLAUWZEERVACCINS

STAAT VAN KOSTEN

Verslagperiode van ..... tot .....

Referentienummer van de beschikking van de Commissie tot vaststelling van de financiële bijstand: .....

Naam en adres van de begunstigde: .....

.....

Kostencategorie	Bedrag voor de periode (in nationale valuta) (1)
1. Personeel	
2. Kapitaalgoederen	
3. Verbruiksgoederen	
4. Verzekering	
5. Huur van de gebouwen	
Totaal	

(1) Alle kosten moeten worden uitgedrukt in nationale valuta.

Verklaring door de begunstigde

W verklaren dat:

— bovengenoemde kosten betrekking hebben op de in de beschikking omschreven taken en dat zij essentieel waren voor het uitvoeren van die taken;

— het om werkelijke kosten gaat die beantwoorden aan de definitie van voor vergoeding in aanmerking komende kosten;

— alle bewijsstukken met betrekking tot de kosten beschikbaar zijn voor auditdoeleinden.

Datum: .....

Naam van de technisch directeur: .....

Handtekening: .....

Datum: .....

Naam van de persoon die financieel verantwoordelijk is: .....

Handtekening: .....

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2002

tot goedkeuring van het technisch actieplan 2002 voor de verbetering van de landbouwstatistiek

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 4973)

(2002/30/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 96/411/EG van de Raad van 25 juni 1996 betreffende de verbetering van de communautaire landbouwstatistiek [1], laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 2298/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad [2], en met name op artikel 4, lid 1, en artikel 6, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Ingevolge Beschikking 96/411/EG stelt de Commissie elk jaar een technisch actieplan voor de landbouwstatistiek op.

(2) Bepaalde acties uit voorgaande actieplannen moeten worden geconsolideerd en de inspanningen van de lidstaten moeten worden voortgezet, met name op het gebied van de balansen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

(3) Voor de uitvoering van het communautaire beleid terzake is het van wezenlijk belang de informatie over de fysieke gegevens van de Europese landbouw te verbeteren, gedetailleerde milieu-indicatoren voor de landbouw vast te stellen, de milieuaspecten van de landbouwrekeningen uit te werken en informatiesystemen over de plattelandsontwikkeling op te zetten.

(4) Ingevolge Beschikking 96/411/EG draagt de Gemeenschap bij in de kosten van de lidstaten voor het aanpassen van de nationale stelsels of voor voorbereidende werkzaamheden in verband met nieuwe of toegenomen behoeften, voorzover een en ander deel uitmaakt van een technisch actieplan.

(5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de landbouwstatistiek,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het technisch actieplan 2002 voor de verbetering van de landbouwstatistiek is opgenomen in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2002.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

[1] PB L 162 van 1.7.1996, blz. 14.
[2] PB L 263 van 18.10.2000, blz. 1.

BIJLAGE

technisch actieplan 2002 voor de verbetering van de landbouwstatistiek

(TAPAS 2002)

De acties in het technisch actieplan voor de verbetering van de landbouwstatistiek (TAPAS) voor 2002 hebben ten doel:

enerzijds de voortzetting mogelijk te maken van bepaalde acties waarmee al onder de vorige actieplannen een begin is gemaakt en die meer in het bijzonder gericht zijn op de uitbreiding en validering van reeds eerder beproefde methoden, teneinde betere statistieken te leveren op de volgende gebieden:

i) fysieke gegevens van de Europese landbouw,

ii) milieuaspecten van de landbouwrekeningen,

iii) milieu-indicatoren voor de landbouw,

iv) gebruik van bestrijdingsmiddelen,

en anderzijds informatie te verzamelen over:

v) plattelandsontwikkeling.

De Commissie draagt bij in de projecten die in het kader van deze acties worden opgezet. Deze bijdrage zal de bedragen die in tabel A per lidstaat worden genoemd, niet overschrijden.

De door de lidstaten voorgestelde acties moeten betrekking hebben op:

1. **Fysieke gegevens van de Europese landbouw**

Deze actie is een voortzetting van in voorgaande jaren al gerealiseerde acties en heeft de verbetering van de statistische informatie op de volgende gebieden ten doel:

a) gegevens over areaal, productie en gebruik van de plantaardige productie, met name balansen;

b) gegevens over de veestapel en productie en gebruik van de dierlijke productie, met name vleesbalansen;

c) voederbalansen (hetzij voor een eerste berekening van de voederbalans — vaak na verbetering van de voorzieningsbalans —, hetzij voor een verdere uitwerking van de eerste berekeningen op basis van enquêtes naar de middelen aan en het gebruik van landbouwproducten of verfijndere analyses van de beschikbare gegevens). Ook moet onderzoek worden gedaan naar de samenhang tussen de voorzieningsbalansen en de voederbalans;

d) andere werkzaamheden, die in het verlengde van eerder uitgevoerde acties liggen, teneinde de betrouwbaarheid van de cijfers inzake voorraden of binnenlands gebruik, waaronder die op het bedrijf, te verbeteren, en werkzaamheden in verband met de vaststelling van technische coëfficiënten.

2. **Milieuaspecten van de landbouwrekeningen**

Met deze actie wordt in de eerste plaats beoogd in de methodiek van de land- en bosbouwrekeningen begrippen en definities te introduceren op grond waarvan het mogelijk is bepaalde milieucomponenten bijvoorbeeld in het kader van de totale productie als diensten te behandelen, dan wel als een verdelingstransactie in de vorm van subsidies of belastingen.

Vervolgens moet een begin worden gemaakt met de toepassing van deze nieuwe definities.

Het communautaire belang is hierin gelegen dat er in de toekomst consistente reeksen kunnen worden opgesteld ter aanvulling van de land- en bosbouwrekeningen.

3. **Milieu-indicatoren voor de landbouw**

De Commissie wenst projecten te stimuleren die de verbetering mogelijk maken van de reeds bestaande indicatoren, met name de kennis op regionaal niveau van de opbrengsten van bepaalde gewassen, de gegevens inzake de verkoop of het verbruik van minerale meststoffen, enz. Tevens steunt zij de opstelling van landschapsindicatoren zoals de lengte van scheidingshagen of -muurtjes of het gebruikte areaal op regionaal niveau buiten de oppervlakte cultuurgrond (weidegronden, alpenweiden, enz.), de gevolgen van structuurkenmerken voor de bedrijfsvoering en gegevens over teeltwijzen.

4. **Gebruik van bestrijdingsmiddelen**

Deze actie heeft ten doel het verzamelen en verwerken van gegevens over het gebruik van bestrijdingsmiddelen voort te zetten en de kwaliteit en de snelheid van de indiening van deze gegevens te verbeteren door verschillende methoden en bronnen te gebruiken. De gewassen moeten door de lidstaten worden gekozen op basis van hun belang, hetzij uit het oogpunt van het areaal, hetzij op grond van de gebruikte hoeveelheid bestrijdingsmiddelen. Ook is het de bedoeling informatie te krijgen over het gebruik van een bepaalde werkzame stof.

5. **Plattelandsontwikkeling**

Bij dit nieuwe landbouwstatistische project gaat het enerzijds om een gedetailleerdere territoriale uitsplitsing van de gewoonlijk op nationaal niveau verzamelde informatie maar ook om een territoriale indeling die vaak niet overeenkomt met de afbakening van administratieve regio's die voor de opstelling van de meeste regionale statistieken worden gebruikt. Anderzijds hebben deze behoeften betrekking op informatie die een uitgebreidere, gevarieerde thematiek omvat: niet alleen de inkomsten die landbouwbedrijven en -huishoudens buiten de landbouw genereren, in het bijzonder met activiteiten die naast de landbouwactiviteiten worden verricht en met diensten die de landbouwers aan de maatschappij verlenen, maar ook de leefomstandigheden op het platteland, bijdragen van de landbouw ter ondersteuning van andere economische en culturele activiteiten enz.

TABEL

TECHNISCH ACTIEPLAN 2002

Maximale financiële deelneming van de Gemeenschap in de gemaakte kosten

Uitsplitsing per lidstaat (× 1 000 EUR)

Land	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	Totaal
Fysieke gegevens	18,0				24,0			70,0		9,0	62,5	20,0		50,0		253,5
Milieuaspecten van de landbouwrekeningen	20,0					3,0					29,0					52,0
Milieu-indicatoren voor de landbouw	30,0	15,0	60,0	45,0						27,5	15,0	45,0	35,0	10,0		282,5
Gebruik van bestrijdingsmiddelen	15,0		25,0	30,0	20,0					20,0			20,0	15,0		145,0
Plattelandsontwikkeling	15,0			30,0				90,0		47,5	10,0			10,0		202,5
Totaal	98,0	15,0	85,0	105,0	44,0	3,0	0,0	160,0	0,0	104,0	116,5	65,0	55,0	85,0	0,0	935,5

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 januari 2002

tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje en houdende wijziging van Beschikking 2001/925/EG

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 74)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/31/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt [1], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG [2], en met name op artikel 10, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de provincie Barcelona in Catalonië, Spanje hebben zich uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan.

(2) In verband met de handel in levende varkens kunnen deze uitbraken een gevaar vormen voor de varkensbeslagen in andere lidstaten.

(3) Spanje heeft maatregelen genomen in het kader van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest [3].

(4) De Commissie heeft Beschikking 2001/925/EG van 20 december 2001 vastgesteld tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje [4].

(5) In verband met de verdere ontwikkeling van de situatie en de resultaten van epizoötiologisch onderzoek moeten de vastgestelde maatregelen worden verlengd en moet het gebied waarvoor de maatregelen gelden worden verkleind. Derhalve moet Beschikking 2001/925/EG dienovereenkomstig gewijzigd worden.

(6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In artikel 8 van Beschikking 2001/925/EG:

a) worden de woorden „20 januari 2002" vervangen door „20 februari 2002";

b) worden de woorden „31 januari 2002" vervangen door „28 februari 2002".

Artikel 2

In de bijlage bij Beschikking 2001/925/EG wordt het woord „Catalonië" vervangen door „de provincies Barcelona en Gerona in Catalonië".

Artikel 3

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 14 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

[1] PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.
[2] PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.
[3] PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.
[4] PB L 339 van 21.12.2001, blz. 56.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 januari 2002

inzake het merken en het gebruik van varkensvlees overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad met betrekking tot Spanje

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 75)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/32/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest [1], en met name op artikel 11, lid 1, onder f),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In december 2001 hebben de veterinaire autoriteiten van Spanje uitbraken van klassieke varkenspest in Spanje gemeld.

(2) Op grond van de artikelen 9, 10 en 11 van Richtlijn 2001/89/EG zijn onmiddellijk beschermingsgebieden en toezichtsgebieden ingesteld rond de plaatsen van uitbraak in Spanje.

(3) De voorschriften betreffende het gebruik van een keurmerk op vers vlees zijn vastgesteld in Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees [2], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG [3].

(4) Overeenkomstig artikel 11, lid 1, onder f), van Richtlijn 2001/89/EG heeft Spanje een verzoek ingediend tot vaststelling van een afwijking betreffende het merken en het gebruik van varkensvlees van varkens die zijn gehouden in de toezichtsgebieden in de provincie Barcelona en die met een bijzondere toestemming van de bevoegde autoriteit zijn geslacht.

(5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Spanje wordt gemachtigd om het in artikel 3, lid 1, A, onder e), van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad bedoelde keurmerk aan te brengen op varkensvlees dat is verkregen van varkens uit bedrijven die zijn gelegen in het toezichtsgebied dat vóór 8 januari 2002 overeenkomstig de artikelen 9 en 11 van Richtlijn 2001/89/EG is ingesteld in de provincie Barcelona, op voorwaarde dat de betrokken varkens

a) komen uit een toezichtsgebied:
   — waar in de voorbije 21 dagen geen enkele uitbraak van klassieke varkenspest is geconstateerd en waar ten minste 21 dagen zijn verstreken sedert de voltooiing van de voorlopige reiniging en ontsmetting van de besmette bedrijven;
   — dat is ingesteld rond een beschermingsgebied waar, nadat klassieke varkenspest is geconstateerd, in alle varkenshouderijbedrijven klinische onderzoeken op klassieke varkenspest zijn verricht, met negatief resultaat;

b) komen van een bedrijf:
   — waarvoor de overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2001/89/EG vastgestelde beschermende maatregelen van toepassing zijn;
   — dat, blijkens het epizoötiologisch onderzoek, geen contact heeft gehad met een besmet bedrijf;
   — waar, na de instelling van het gebied, regelmatig inspecties zijn verricht door een dierenarts, waarbij telkens alle varkens op het bedrijf zijn onderzocht;

c) in het kader van een programma zijn onderworpen aan een controle van de lichaamstemperatuur en aan een klinisch onderzoek; dat programma moet worden uitgevoerd volgens het bepaalde in bijlage I;

d) zijn geslacht binnen 12 uur na aankomst in het slachthuis.

Artikel 2

Spanje ziet erop toe dat voor varkensvlees als bedoeld in artikel 1 een certificaat wordt afgegeven volgens het in bijlage II vastgestelde model.

Artikel 3

Varkensvlees dat aan het bepaalde in artikel 1 voldoet en in het intracommunautaire handelsverkeer wordt gebracht, gaat vergezeld van het in artikel 2 bedoelde certificaat.

Artikel 4

Spanje ziet erop toe dat de slachthuizen die zijn aangewezen voor het slachten van de in artikel 1 bedoelde varkens, op dezelfde dag geen andere slachtvarkens opnemen.

[1] PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.
[2] PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.
[3] PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

Artikel 5

Spanje stelt de Commissie en de lidstaten in het bezit van:

a) vóórdat de betrokken varkens worden geslacht, de naam en de vestigingsplaats van de slachthuizen die zijn aangewezen voor het slachten van de in artikel 1 bedoelde varkens;

b) nadat de betrokken varkens zijn geslacht en om de week, een verslag met de volgende gegevens:
   — het aantal varkens dat in de daartoe aangewezen slachthuizen is geslacht,
   — de voor de slachtvarkens geldende identificatieregeling en controle op de verplaatsingen,
   — de instructies die zijn gegeven voor de toepassing van het in bijlage I bedoelde programma inzake controle van de lichaamstemperatuur.

Artikel 6

Deze beschikking is van toepassing tot en met 28 februari 2002.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 14 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

CONTROLE VAN DE LICHAAMSTEMPERATUUR

Voor de tenuitvoerlegging van het programma inzake de controle van de lichaamstemperatuur en het klinisch onderzoek, als bedoeld in artikel 1, onder c), geldt met name hetgeen volgt:

1. De bevoegde veterinaire autoriteit ziet erop toe dat in de laatste 24 uur vóór het laden van een partij voor de slacht bestemde varkens de lichaamstemperatuur van een aantal varkens uit die partij door een officiële dierenarts wordt gecontroleerd door het inbrengen van een thermometer in het rectum. Het aantal te controleren varkens bedraagt:

Aantal varkens in de partij	Aantal te onderzoeken varkens
0-25	allemaal
26-30	26
31-40	31
41-50	35
51-100	45
101-200	51
meer dan 200	60

   Bij het onderzoek worden voor elk dier de volgende gegevens op een daartoe door de bevoegde veterinaire autoriteit ter beschikking gesteld formulier geregistreerd: nummer van het oormerk, tijdstip van het onderzoek en temperatuur.

   Wanneer uit het onderzoek blijkt dat de lichaamstemperatuur 40 °C of meer bedraagt, wordt de officiële dierenarts daarvan onmiddellijk in kennis gesteld. Hij stelt een onderzoek in naar een eventuele ziekte en past daarbij de bepalingen toe van artikel 4 van Richtlijn 2001/89/EG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest.

2. Kort vóór het laden (0-3 uur) van de partij die is onderzocht overeenkomstig het bepaalde in punt 1, wordt een klinisch onderzoek verricht door een door de bevoegde veterinaire autoriteiten aangewezen officiële dierenarts.

3. Bij het laden van de partij varkens die overeenkomstig de punten 1 en 2 is onderzocht, geeft de officiële dierenarts een gezondheidsdocument af dat de partij naar het aangewezen slachthuis dient te vergezellen.

4. In het aangewezen slachthuis worden de uitkomsten van de temperatuurcontrole ter beschikking gesteld van de dierenarts die de keuring vóór het slachten verricht.

BIJLAGE II

CERTIFICAAT

voor vers vlees als bedoeld in artikel 1 van Beschikking 2002/32/EG van de Commissie

Nummer [1]: .....

Plaats van lading: .....

Ministerie: .....

Dienst: .....

I. **Identificatie van het vlees**

Vlees van varkens

Aard van de delen: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. **Herkomst van het vlees**

Adres en veterinair erkenningsnummer van het erkende slachthuis:

.....

.....

III. **Bestemming van het vlees**

Het vlees wordt verzonden uit: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(plaats van bestemming)

per (vervoermiddel) [2]: .....

.....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

.....

IV. **Gezondheidsverklaring**

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven vlees is verkregen onder de bij Richtlijn 64/433/EEG vastgestelde voorwaarden inzake productie en controle en voldoet aan het bepaalde in Beschikking 2002/32/EG van de Commissie inzake het merken en het gebruik van varkensvlees overeenkomstig artikel 11, lid 1, onder f), van Richtlijn 2001/89/EG.

Gedaan te ....., op .....

.....
(Naam en handtekening van de officiële dierenarts)

---

(1) Door de officiële dierenarts toegekend volgnummer.

(2) Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kentekennummer te worden vermeld, bij verzending per schip de naam van het schip en, zo nodig, het nummer van de container.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 januari 2002

inzake het gebruik van twee slachthuizen door Spanje overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 76)

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/33/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ([1]), en met name op artikel 10, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In december 2001 hebben de Spaanse veterinaire autoriteiten uitbraken van klassieke varkenspest in drie aaneengrenzende gemeenten van de provincie Barcelona in Catalonië gemeld.

(2) Op grond van artikel 10 van Richtlijn 2001/89/EG is onmiddellijk een beschermingsgebied rond de plaats van de uitbraken ingesteld.

(3) Verplaatsing en vervoer van varkens over openbare en particuliere wegen in het beschermingsgebied zijn verboden.

(4) De Commissie heeft Beschikking 2001/925/EG van 20 december 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje en tot intrekking van Beschikking 2001/863/EG ([2]) vastgesteld.

(5) Spanje heeft gevraagd twee slachthuizen in het beschermingsgebied te mogen gebruiken voor het slachten van varkens van buiten dat gebied, overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Richtlijn 2001/89/EG.

(6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Spanje wordt gemachtigd om van de slachthuizen „Le Porc Gourmet" en „L'Escorxador Frigorific d'Osona" (Esfosa), gelegen in het beschermingsgebied dat in december 2001 rond de plaatsen van uitbraak van klassieke varkenspest in de provincie Barcelona in Catalonië is ingesteld, gebruik te maken onder de volgende voorwaarden:

— de varkens moeten afkomstig zijn van bedrijven die zich bevinden in de gebieden die zijn beschreven in de bijlage bij Beschikking 2001/925/EG en mogen alleen rechtstreeks naar de slachthuizen worden vervoerd zonder dat de dieren worden uitgeladen en zonder dat ergens halt wordt gehouden,

— de aanvoer naar de slachthuizen moet gebeuren via corridors. Een nauwkeurige beschrijving van deze corridors moet worden vastgelegd in de Spaanse wetgeving;

— voertuigen die varkens vervoeren moeten vóór het verlaten van het bedrijf van herkomst door de bevoegde autoriteiten worden verzegeld. Bij de verzegeling moeten de autoriteiten het kentekennummer van het voertuig en het aantal met het voertuig vervoerde varkens registreren;

— bij aankomst van het voertuig in het slachthuis moeten de bevoegde autoriteiten

  i) het zegel van het voertuig controleren en verwijderen,

  ii) het kentekennummer van het voertuig en het aantal met het voertuig vervoerde varkens registreren.

2. Elk voertuig waarmee varkens naar de in lid 1 genoemde slachthuizen zijn vervoerd, moet onmiddellijk na het lossen worden gereinigd en gedesinfecteerd.

Vervolgens moeten de voertuigen worden gecontroleerd door de bevoegde autoriteiten en indien nodig verder worden gedesinfecteerd in een langs de corridor aan de grens van het beschermingsgebied gelegen voorziening.

Artikel 2

De beschikking is van toepassing tot en met 28 februari 2002.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 14 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

([1]) PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.
([2]) PB L 339 van 21.12.2001, blz. 56.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Besluit nr. 1/2000 van de Gemengde Commissie EG-EVA „Gemeenschappelijk douanevervoer" van 20 december 2000 tot wijziging van de Overeenkomst van 20 mei 1987 betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 9 van 12 januari 2001)

Op bladzijde 6, artikel 12, lid 1 (aanhangsel I)

in plaats van: „1. De zekerheid per aangifte dient het gehele bedrag van de schuld die kan ontstaan te dekken. Dit bedrag wordt berekend aan de hand van de hoogste rechten en heffingen die in het land van vertrek op de betrokken goederen van toepassing zijn. De bedragen waarmee rekening moet worden gehouden bij de berekening van de zekerheid per aangifte mogen niet lager zijn dan een minimumbedrag, wanneer een dergelijk bedrag in de vijfde kolom van bijlage I is vermeld."

te lezen: „1. De zekerheid per aangifte dient het gehele bedrag van schuld die kan ontstaan te dekken. Dit bedrag wordt berekend aan de hand van de hoogste rechten en heffingen die in het land van vertrek op de betrokken goederen van toepassing zijn.

De bedragen waarmee rekening moet worden gehouden bij de berekening van de zekerheid per aangifte mogen niet lager zijn dan een minimumbedrag, wanneer een dergelijk bedrag in de vijfde kolom van bijlage I is vermeld.".

Op bladzijde 14, artikel 57, lid 2 (aanhangsel I)

in plaats van: „2. Personen van wie de financiële situatie naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten gezond is en die aan de in de leden 3 en 4 omschreven voorwaarden inzake betrouwbaarheid voldoen, kunnen toestemming verkrijgen doorlopende zekerheid te stellen voor een verminderd bedrag of ontheffing van zekerheidstelling."

te lezen: „2. Personen van wie de financiële situatie naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten gezond is en die aan de in de leden 3 en 4 omschreven voorwaarden inzake betrouwbaarheid voldoen, kunnen toestemming verkrijgen doorlopende zekerheid te stellen voor een verminderd bedrag of ontheffing van zekerheidstelling verkrijgen.".

Op bladzijde 25, artikel 114, lid 1 (aanhangsel I)

in plaats van: „1. Een schuld in de zin van artikel 3, onder l), ontstaat:

a) door de onttrekking van goederen aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer, of

b) indien de goederen niet aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer zijn onttrokken, door het niet nakomen van een van de verplichtingen die uit het gebruik van deze regeling voortvloeien of het niet voldoen aan een van de voorwaarden om goederen onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer te mogen plaatsen.

Er ontstaat geen schuld indien de tekortkomingen geen werkelijke gevolgen hebben gehad voor de werking van de regeling, mits:

i) zij geen poging vormen de goederen aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer te onttrekken;

ii) zij niet het gevolg zijn van de kennelijke nalatigheid van de betrokkene;

iii) alle noodzakelijke formaliteiten worden vervuld om de situatie van de goederen achteraf te regulariseren.

De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen de situaties omschrijven waarin de tweede alinea van toepassing kan worden geacht."

te lezen: „1. Een schuld in de zin van artikel 3, onder l), ontstaat:

a) door de onttrekking van goederen aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer,

of

b) indien de goederen niet aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer zijn onttrokken, door het niet nakomen van een van de verplichtingen die uit het gebruik van deze regeling voortvloeien of het niet voldoen aan een van de voorwaarden om goederen onder de regeling gemeenschappelijk douanevervoer te mogen plaatsen.

Er ontstaat geen schuld indien de tekortkomingen geen werkelijke gevolgen hebben gehad voor de werking van de regeling, mits:

i) zij geen poging vormen de goederen aan de regeling gemeenschappelijk douanevervoer te onttrekken;

ii) zij niet het gevolg zijn van de kennelijke nalatigheid van de betrokkene;

iii) alle noodzakelijke formaliteiten worden vervuld om de situatie van de goederen achteraf te regulariseren.

De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen de situaties omschrijven waarin de tweede alinea van toepassing kan worden geacht.".

Op bladzijde 70 in bijlage B5

— vak 7, eerste regel

in plaats van: „zekerheid … genoemde"

te lezen: „zekerheidstelling … vermelde";

— aanduiding van plaats en datum

in plaats van: „Te ……, de ……"

te lezen: „Te ……, de ……";
(Plaats) (Datum)

— dienen de teksten van de voetnoten (*) en (1) onderaan de bladzijde te worden geplaatst.

Op bladzijde 71 in bijlage B6

— aanduiding van plaats en datum

in plaats van: „Te ……, de ……"

te lezen: „Te ……, de ……";
(Plaats) (Datum)

— dienen de teksten van de voetnoten (*) en (1) onderaan de bladzijde te worden geplaatst.